

«لایحه احکام مورد نیاز اجرای برنامه ششم توسعه»

اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۹-۱۳۹۵) - ویرایش جدید»

(گروه آموزش عالی و پژوهش)^۱

مقدمه

در مقدمه «مواد لایحه برنامه ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۹-۱۳۹۵)» تقدیمی به مجلس شورای اسلامی، بر اجرای سیاست‌های کلی برنامه ششم توسعه و اقتصاد مقاومتی در راستای تحقق اهداف سند چشم‌انداز بیست‌ساله و تنظیم و ارائه اهداف، پیش‌بینی منابع مالی، اولویت‌ها و احکام مورد نیاز در چارچوب برنامه ششم تصریح شده است. با این همه در لایحه برنامه تنها یک ماده از ۳۵ ماده پیشنهادی به طرح مباحث مرتبط با علم و فناوری، آن هم نه در حد مسائل اساسی نیازمند قانونگذاری بلکه مسائل حاشیه‌ای و خرد پرداخته است، که وجود آنها ظرفیتی بر ظرفیت‌های قانونی موجود نظام علم و فناوری نمی‌افزاید و حذف آنها نیز ظرفیتی از ظرفیت‌های قانونی موجود در نظام علم و فناوری نمی‌کاهد این درحالی است که در صدر سیاست‌های کلی برنامه ششم در حوزه علم، فناوری و نوآوری بر «دستیابی به رتبه اول منطقه در علم و فناوری و تثبیت آن با اهتمام به تحقق سیاست‌های کلی علم و فناوری» تصریح شده و در مجموعه سیاست‌های کلی علم و فناوری «جهاد مستمر علمی با هدف کسب مرجعیت علمی و فناوری در جهان» و «بهینه‌سازی عملکرد و ساختار نظام آموزشی و تحقیقاتی کشور به‌منظور دستیابی به اهداف سند چشم‌انداز و شکوفایی علمی»، «تحقق دانشگاه اسلامی»، «تقویت عزم ملی و افزایش درک اجتماعی نسبت به اهمیت توسعه علم و فناوری»، «ایجاد تحول در ارتباط میان نظام آموزش عالی، تحقیقات و فناوری با سایر بخش‌ها»، و «گسترش همکاری و تعامل فعال، سازنده و الهام‌بخش در حوزه علم و فناوری با سایر کشورها و مراکز علمی و فنی معتبر منطقه‌ای و جهانی به ویژه جهان اسلام ....» مورد تأکید قرار گرفته است.

علاوه بر این بند «۲» سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی به «پیشسازی اقتصاد دانش‌بنیان، پیاده‌سازی و اجرای نقشه جامع علمی کشور و ساماندهی نظام ملی نوآوری به‌منظور ارتقای جایگاه جهانی کشور و افزایش سهم تولید و صادرات محصولات و خدمات دانش‌بنیان و دستیابی به رتبه اول اقتصاد دانش‌بنیان در منطقه» معطوف است که اعمال این سیاست در گرو عملکرد سنجیده، اصولی، هماهنگ و برنامه‌ریزی شده دانشگاه‌ها و دیگر مراکز آموزشی، علمی و تحقیقاتی است.

مشخصات لایحه

دوره دهم - سال اول

شماره ثبت:

۱۰۴

شماره چاپ:

۱۱۵

تاریخ چاپ:

۱۳۹۵/۴/۳۰

معاونت پژوهش‌های

اجتماعی - فرهنگی

دفتر: مطالعات اجتماعی

مشخصات گزارش

شماره مسلسل:

۲۱۰۱۴۹۹۸

تاریخ انتشار:

۱۳۹۵/۶/۲۱

۱. دولت در اجرای ماده (۱۴۱) آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی لایحه «احکام مورد نیاز اجرای برنامه ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۹-۱۳۹۵)» را جهت بررسی به مجلس شورای اسلامی تقدیم کرد که در مجلس با شماره ۱۰۴ ثبت شده است. در تاریخ ۱۳۹۵/۵/۴ نامه‌ای به امضای معاون رئیس جمهور به مجلس شورای اسلامی ارسال و طبق آن ویرایش جدید لایحه مذکور با عنوان «لایحه برنامه ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۹-۱۳۹۵)» ویرایش جدید» به مجلس شورای اسلامی تقدیم شده است. لذا با توجه به تصمیم هیئت رئیسه محترم مبنی بر در دستور کار قرار گرفتن ویرایش جدید، مجموعه گزارش‌های مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی با استناد به ویرایش جدید لایحه تهیه و ذیل همان لایحه ثبت شده با شماره ۱۰۴ منتشر می‌شوند.

به رغم این حد از توجه به جایگاه علم و فناوری در سیاست‌های کلان ابلاغی، در لایحه برنامه ششم توسعه اثری از توجه به این سیاست‌ها مشهود نیست.

سابقه قانونی

آموزش عالی، تحقیقات و فناوری در برنامه‌های توسعه همواره مورد توجه قانونگذار قرار داشته است. مرور اجمالی احکام مرتبط با این بخش در ۵ برنامه گذشته و قوانین دائمی مرتبط شهادی بر این مدعا و گویای این واقعیت است که قانونگذار نسبت به اهمیت نقش و جایگاه دانشگاه‌ها و مراکز علمی و تحقیقاتی و فناوری و شرکت‌های دانش‌بنیان، تبدیل علم به ثروت از طریق تکمیل چرخه تبدیل ایده به محصول در پیشبرد برنامه‌های توسعه کشور وقوف کامل داشته است.

۱. در برنامه اول توسعه، هدف کلی «گسترش کمی و کیفی فرهنگ عمومی و تعلیم و تربیت و علوم و فنون در جامعه، با توجه خاص نسبت به نسل جوان»، هشت خط‌مشی کلی و هشت تبصره مشتمل بر احکام قانونی مرتبط با آموزش عالی به این بخش اختصاص یافته است.

۲. در برنامه دوم توسعه، دو هدف کیفی «تربیت نیروی انسانی مورد نیاز» و «نظام‌دهی و به‌کارگیری تحقیقات به عنوان ابزاری برای حل مشکلات و توسعه کشور، ۲۵ خط‌مشی کلی و ۸ تبصره مشتمل بر احکام قانونی مرتبط با آموزش عالی، تحقیقات و فناوری به این بخش اختصاص یافته است».

۳. فصل یازدهم از برنامه سوم توسعه، مشتمل بر ۵ ماده به «توسعه علم و فناوری» اختصاص یافته است. نکته حائز اهمیت اینکه توجه عمده برنامه سوم توسعه به انسجام بخشیدن به امور اجرایی و سیاستگذاری نظام علمی کشور است که متأسفانه به رغم تصویب قانون اهداف، وظایف و تشکیلات وزارت علوم، تحقیقات و فناوری محقق نشده است.

۴. در برنامه چهارم توسعه بیشترین توجه برنامه به علم و فناوری معطوف است تا آنجا که فصل چهارم برنامه توسعه مبتنی بر دانایی عنوان گرفته است. صرف‌نظر از اختصاص بالغ بر ۱۵ ماده از این برنامه به علم و فناوری نقطه عطف برنامه چهارم را می‌توان در بند «الف» ماده (۴۹) خلاصه کرد که به موجب آن به دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی دولتی و فرهنگستان‌های تخصصی اجازه داده شده است که بدون الزام به رعایت قانون محاسبات عمومی قانون استخدام کشوری و سایر قوانین و مقررات عمومی اداری، مالی و استخدامی، صرفاً براساس آیین‌نامه‌ها و مقررات اداری، مالی و استخدامی و تشکیلاتی خاص مصوب هیئت‌های آن اداره شوند.

۵. در برنامه پنجم توسعه فصل پنجم مشتمل بر ۸ ماده به «علم و فناوری» اختصاص یافته است. در این برنامه علاوه بر تداوم توجه به اداره هیئت امنایی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی و فرهنگستان‌ها، تحول بنیادین در آموزش عالی، استقرار نظام جامع نظارت و ارزیابی، افزایش سهم پژوهش از تولید ناخالص داخلی، حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان، گسترش حمایت‌های هدفمند مادی و معنوی از نخبگان و نوآوری علمی و فناوری مورد توجه قرار گرفته است.

۶. علاوه بر قوانین برنامه، قوانین دائمی مختلف همچون قانون اهداف، وظایف و تشکیلات وزارت علوم تحقیقات و فناوری مصوب ۱۳۸۳/۵/۱۸، قانون حمایت از شرکت‌ها و مؤسسات دانش‌بنیان و تجاری‌سازی نوآوری‌ها و اختراعات مصوب ۱۳۸۹/۸/۵ و قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات و اصلاح ماده (۱۰۴) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۹۱/۵/۱ ظرفیت‌های قانونی جدیدی را به ظرفیت‌های قانونی برنامه‌های توسعه در عرصه آموزش

عالی، تحقیقات و فناوری افزوده است و از این حیث برنامه‌های توسعه آینده از جمله برنامه ششم توسعه را از پرداختن به موضوعات متنوع و بعضاً دست‌نیافتنی بی‌نیاز کرده است.

لایحه برنامه ششم توسعه؛ نقاط قوت و ضعف

لایحه برنامه ششم توسعه، چنانکه پیش‌تر اشاره شد، در ۳۵ ماده برای تصویب مجلس شورای اسلامی پیشنهاد شده است، که به لحاظ حجم و محتوا در قیاس با برنامه‌های گذشته به مراتب محدودتر است با این همه، صرف کوچکی، حجم و اندازه نمی‌تواند معیار غالب برای قضاوت درباره برنامه باشد. با این توضیح نقاط قوت و ضعف لایحه برنامه ششم توسعه را می‌توان به شرح زیر برشمرد:

الف) نقاط قوت

۱. **وجود سند پشتیبان برنامه.** یکی از مهمترین نقاط قوت لایحه برنامه ششم توسعه، ارائه سند تفصیلی برنامه از سوی دولت به مجلس شورای اسلامی به‌عنوان سند پشتیبان برنامه است. با وجود این سند می‌توان لوايح بودجه سالیانه را به صورت عملیاتی از یکسو و پاسخگویی دولت را در انجام تعهدات مندرج در سند تفصیلی از سوی دیگر انتظار داشت. ضمن اینکه مجلس نیز با بهره‌گیری از سند مذکور بررسی لوايح بودجه سالیانه را با دقت و ریزبینی بیشتری به انجام رساند و برای تصویب آن هدفمندی و پیوستگی برنامه‌ها را مبتنی بر سند پشتیبان برنامه در نظر داشته باشد. در عین حال وجود سند پشتیبان برنامه مجلس را قادر خواهد ساخت که در بُعد نظارتی، بیش از پیش به صورت فعال عمل کند و دولت و مسئولان را به پاسخگویی در مقابل برنامه‌ها و تعهداتشان - و نه مسائل فرعی، جزئی و روزمره - وادار سازد و لذا ابزار نظارتی خود در جهت اصالت بخشیدن به برنامه‌های مورد تعهد دولت به جای چشم‌پوشی بر عادت‌ها و اعمال سلیقه‌های فردی و گروهی مجریان و دستگاه‌های اجرایی استفاده نماید.^۱

۲. **ارائه جداول مربوط به اهداف کمی در لایحه،** در عین حال که می‌تواند به‌عنوان راهنمای دولت در تعیین سیاست‌ها و خط‌مشی‌های اجرایی برنامه قرار گیرد، دولت را بیش از پیش در مقابل مجلس و مردم متعهد می‌سازد و به همین ترتیب فرصت نظارت مجلس شورای اسلامی بر عملکرد دولت و ارزیابی اقدامات انجام یافته در اجرای برنامه مصوب را بیش از پیش فراهم می‌سازد.

۳. **سند تفصیلی ارائه شده از سوی دولت،** همچنین بیانگر این واقعیت است که دستگاه‌های اجرایی از ظرفیت‌های قانونی لازم که طی ادوار مختلف مجلس، به‌ویژه بعد از پیروزی انقلاب اسلامی حاصل شده است برای انجام بسیاری از وظایف، تکالیف و مأموریت‌های جاری خود برخوردارند و نیاز به قانونگذاری محدود به حوزه‌های خاص و جدید، تحولی است که این خود کوچک‌سازی لایحه برنامه را موجه می‌سازد.

ب) نقاط ضعف

۱. **کم‌توجهی به علم و فناوری.** در جدول ۲ از ماده (۱) لایحه برنامه که به متوسط رشد سالیانه ارزش افزوده، اشتغال، سرمایه‌گذاری و بهره‌وری کل عوامل تولید پرداخته است، همچنین در ماده (۳) لایحه که موضوعات محوری و اولویت‌دار راهبردی، مکان‌محور، بخشی و فرابخشی را فهرست کرده است، لایحه برنامه به حوزه علم و فناوری که پایه و اساس و زمینه‌ساز ارزش افزوده و از اهم موضوعات راهبردی مورد توجه و تأکید سیاست‌های کلان برنامه ششم توسعه، سیاست‌های اقتصاد مقاومتی و سند چشم‌انداز بیست‌ساله جمهوری اسلامی ایران است، عنایتی نداشته است.

۱. کنترل و ارزیابی کارشناسی و احیاناً اصلاح سند تفصیلی در جریان اجرای برنامه را باید به میزان يك ضرورت در نظر گرفت. در غیر این صورت بیم آن وجود دارد که اسناد پشتیبان برنامه، همانند بسته‌های اجرایی مربوط به برنامه پنجم توسعه به قالب‌هایی فاقد محتوا تبدیل شود. ضمن اینکه در اختیار مجلس قرار گرفت سند تفصیلی در حد خود مانع از تحقق این احتمال می‌تواند باشد.

۲. در تدوین لایحه، تصویب لایحه احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور مفروض گرفته شده است، حال آنکه بررسی لایحه در شرایطی در دستور کمیسیون‌ها و مجلس شورای اسلامی قرار گرفته است که لایحه احکام دائمی به دلیل ایرادات شورای نگهبان تاکنون از تصویب بازمانده است. به این ترتیب در مدتی که مراحل تصویب برنامه مقدم بر لایحه دائمی شدن برخی از احکام برنامه پنجم توسعه انجام شود و احیاناً تمام یا برخی از احکام لایحه مذکور به دلیل ایرادات شورای نگهبان به تصویب نرسد، به‌ویژه دانشگاه‌ها و مراکز علمی و تحقیقاتی و فناوری با مشکلات جدی مواجه خواهند شد.

۳. در متن لایحه پیشنهادی از ۳۵ ماده تنها یک ماده به حوزه علم و فناوری اختصاص یافته است که دربرگیرنده اجازه به دولت برای ایجاد واحدها و شعب آموزش عالی با مشارکت دانشگاه‌های معتبر بین‌المللی، اجازه به دستگاه‌هایی اجرایی برای اختصاص حداقل دو درصد از اعتبارات هزینه‌ای بجز فصول یک و شش و حداقل دو درصد از کل اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای به امور پژوهشی و توسعه فناوری، تکلیف کلیه دستگاه‌های اجرایی به ثبت فهرست طرح‌ها، پروژه‌های پژوهشی و فناوری و پایان‌نامه‌ها و رساله‌های خود در سامانه سمات، تکلیف دستگاه‌های اجرایی به تهیه و اجرای برنامه‌های عملیاتی خود منطبق با سند راهبردی کشور در امور نخبگان، تکلیف کلیه شرکت‌های دولتی و نهادهای عمومی غیردولتی و شرکت‌های وابسته و تابعه به استثنای صندوق‌های بازنشستگی به منظور کردن حداقل ۳ درصد از سود قابل تقسیم سال قبل خود در بودجه سالیانه برای مصرف در امور تحقیقاتی و توسعه فناوری، اجازه به دولت برای حمایت مالی از پژوهش‌های تقاضامحور مشترک با دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی پژوهشی و فناوری در حوزه‌های علمیه در موارد ناظر به حل مشکلات کشور، مشروط به تأمین و تعهد ۵۱ درصد از هزینه‌های آن از سوی کارفرما یا بهره‌بردار است. حال آنکه مباحث مذکور در قیاس با مسائل جاری حوزه علم و فناوری از اهمیت و اولویت لازم برخوردار نیست. چه اینکه اولاً اکثر احکام پیشنهادی با چالش‌های مرتبط با حوزه علم و فناوری مندرج در سند تفصیلی برنامه نسبتی ندارد و ثانیاً اهداف و راهبردهای در نظر گرفته شده در سند مذکور از احکام پیشنهادی به مراتب گویاتر و از اولویت بیشتری برخوردار است. به عنوان نمونه راهبرد انسجام‌بخشی به امور سیاست‌گذاری و اجرا در بخش علم و فناوری، که یکی از مهمترین دغدغه‌های قانونگذار به‌شمار می‌رود و در برنامه‌های سوم، چهارم و پنجم توسعه به نحوی از انحاء مورد توجه و تأکید قرار گرفته است، در سند تفصیلی به آن پرداخته شده، اما در ردیف احکام برنامه قرار نگرفته است. حال آنکه، با وجود کفایت احکام قانونی لازم برای اجرای راهبرد مذکور به دلیل اهمیت و جاذبه موضوع و تعدد ذینفعان قدرتمند مشمول و غیرمشمول در این عرصه، تکرار احکام قانونی مربوط با هدف تسجیل در برنامه ششم توسعه می‌توانست از توجیه لازم برخوردار باشد.

۴. با محدود ماندن احکام مرتبط با حوزه علم و فناوری به یک ماده لایحه برنامه ششم، بالطبع بسیاری از سیاست‌های کلان برنامه ششم توسعه، علم و فناوری و اقتصاد مقاومتی نادیده گرفته شده است و به این لحاظ تکلیف دولت به اجرای آن بخش از سند تفصیلی برنامه در جهت اعمال سیاست‌های مورد اشاره مفروض و محفوظ است و تدوین لوایح سالیانه بودجه در بخش علم و فناوری باید نشان‌دهنده و گویای این تکلیف دولت باشد.

۵. ارتباط و نسبت پروژه‌های مصوب ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی با احکام برنامه مشخص نیست. این ابهام درحالی است که به تصریح ماده (۳) لایحه برنامه ششم توسعه «برنامه‌ها و پروژه‌های مصوب ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی در بودجه‌ریزی سالیانه از اولویت برخوردار خواهند بود.

نتیجه‌گیری

با توجه به آنچه گذشت و با فرض اینکه دولت به اعمال سیاست‌های کلان ابلاغی، مرتبط با حوزه علم و فناوری در چارچوب اهداف، راهبردها و اقدامات مندرج در سند تفصیلی برنامه، متعهد و پایبند است، تعدیل لایحه برنامه ششم توسعه با افزودن احکامی که نه در لایحه و نه در سند تفصیلی برنامه و حتی در قوانین دائمی جاری پیش‌بینی نشده‌اند و در عین حال به جهت فراگیری و دامنه اثرگذاری آن، عملکرد نظام علم و فناوری را تحت تأثیر قرار می‌دهند پیشنهاد می‌شود این تعدیل با الحاق مواد معدودی در موضوعاتی به شرح زیر امکانپذیر است:

۱. تکمیل ماده (۳) لایحه با الحاق بند «۵» در تبیین موضوعات راهبردی علم و فناوری مستند به سیاست‌های کلی علم و فناوری همچون ارتقای جایگاه جهانی کشور در علم و فناوری، توسعه علوم پایه و تحقیقات بنیادی و افزایش سهم علم و فناوری در اقتصاد و درآمد ملی.
۲. با توجه به تأکید سند تفصیلی برنامه بر «نبود انسجام در سیاستگذاری و راهبری کلان علم و فناوری و وجود موازی‌کاری و ابهام در وظایف دستگاه‌های ذیربط» و نظر به اهمیت انسجام‌بخشی^۱ در دستیابی به نتایج و اهداف مورد انتظار در زمانی کوتاه‌تر و با صرف هزینه کمتر پیشنهاد می‌شود در لایحه برنامه به دولت تکلف شود که نسبت به انسجام در سیاستگذاری و راهبری کلان علم و فناوری، حذف موازی‌کاری و رفع ابهام در وظایف و مأموریت‌های دستگاه‌های اجرایی ذیربط در سال اول برنامه اقدام نماید.
۳. تکلیف سازمانی تأمین اجتماعی به محاسبه و دریافت حق بیمه قراردادهای تحقیقاتی و پژوهشی و فناوریانه مطابق ماده (۲۸) قانون تأمین اجتماعی، مصوب ۱۳۵۴/۰۴/۰۳ مجلس شورای اسلامی و براساس صورت فرد و حقوق ارائه شده از سوی مجری طرح پژوهشی و تصریح بر عدم شمول دریافت حق بیمه از پژوهش‌هایی که توسط یک یا چند پژوهشگر انجام می‌شود و یا مزد و حقوق‌بگیران مربوط، که بازنشسته و یا مشمول سایر صندوق‌های بیمه و بازنشستگی هستند.
۴. به‌منظور تأمین منابع لازم برای پیشبرد برنامه‌های آموزش عالی، تحقیقات و فناوری، تکلیف دولت به تعبیه سازوکارهای لازم برای بهره‌گیری هرچه بیشتر از ظرفیت سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و امکانات ایرانیان مقیم خارج از کشور در پیشبرد برنامه‌های مرتبط با حوزه علم و فناوری، پیشنهاد می‌شود.
۵. با توجه به اینکه در لایحه برنامه ششم توسعه، سال ۱۳۹۵ به عنوان نخستین سال اجرای برنامه مفروض بوده است، برای سال مذکور مبلغ ۱۲۰۰۰ میلیارد ریال (معادل ریالی ۴۰۰ میلیون دلار) برای تجهیز آزمایشگاه‌های دانشگاه‌ها و مؤسسه‌های آموزش عالی (ردیف ۵ از جدول ۵ بخش آموزش عالی) و در مجموع معادل ریالی ۶۰۰ میلیون دلار برای نوسازی و تجهیز آزمایشگاه‌های پژوهشی و تخصصی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی و فناوری دارای مجوز قانونی (ردیف ۴ از الزامات بخش علم و فناوری) پیش‌بینی شده است که بخش اعظم آن (۱۲۰۰۰ میلیارد ریال پیش‌بینی شده ذیل جدول شماره ۷ لایحه بودجه سال ۱۳۹۵) در قانون بودجه تحقق نیافته است، به این لحاظ و نظر به ضرورت کسب مجوز مجلس شورای اسلامی برای برداشت ۶۰۰ میلیون دلار از صندوق توسعه ملی پیشنهاد می‌شود متن مذکور به شرح زیر عیناً در لایحه برنامه گنجانده شود: «اختصاص معادل ریالی مبلغ ۶۰۰ میلیون دلار در سال اول برنامه و معادل یک‌سوم همین مقدار در هر یک از سال‌های باقیمانده برنامه از محل صندوق توسعه ملی بابت نوسازی و تجهیز آزمایشگاه‌های پژوهشی و تخصصی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی و فناوری دارای مجوز قانونی».

۱. توضیح لازم اینکه موضوع انسجام‌بخشی در سیاستگذاری و امور اجرایی نظام علم و فناوری در ماده (۹۹) قانون برنامه سوم توسعه مورد تأکید قرار گرفت و در همین ارتباط عنوان وزارت فرهنگ و آموزش عالی به وزارت علوم، تحقیقات و فناوری تغییر یافت و وظایف برنامه‌ریزی، حمایت، پشتیبانی، ارزیابی و نظارت، بررسی و تدوین سیاست‌ها و اولویت‌های راهبردی در حوزه‌های تحقیقات و فناوری به وظایف وزارتخانه مذکور، بنابر قانون اهداف، وظایف و تشکیلات وزارت علوم، تحقیقات و فناوری مصوب ۱۳۸۲/۵/۱۸ مجلس شورای اسلامی افزوده شد، با این همه مستند به سند تفصیلی با گذشت ۱۲ سال از تصویب قانون مورد اشاره انسجام‌بخشی در امور مورد نظر تحقق نیافته است.